

slutte sig til Forslaget, saaledes som det nu foreligger, og navnlig ogsaa at slutte sig saaledes til det, at vi kunne føre Forhandlingerne igennem i kort Tid og uden Vanstuelighed.

Som jeg nævnte, maatte dette være Ministeriets Hovedopgave, den, som laa for, og hvorpaa Bliffet naturligt maatte fæste sig, da Ministeriet blev dannet. Ministeriet har kun bestaaet i faa Dage, og der har ikke været Lejlighed for mig til at konferere med mine Kolleger om de Opgaver, der kunde være Spørgsmaal om at optage til Behandling i Rigsdagen i næste Samling. Det er kun for mit eget Bedkommende som Finansminister, at jeg skal udtale mig om min Stilling, særlig over for de store Reformforslag, der have foreligget for Rigsdagen i denne Samling, og som til Dels er blevne førte gennem dette Ting. Det er da min Agt til næste Samling paa ny for Rigsdagen at fremsætte dem, o: Toldlovsforslaget, Indkomst- og Formuekatteforslaget og Lovforslaget om Oversførelse af Statskatter til Kommunerne, i den Form, i hvilken disse Lovforslag ere blevne vedtagne af Folketinget, som Grundlag for en Forhandling mellem begge Ting, og i det Haab, at det saa vil kunne lykkes ved gensidig Smødekommenskab at føre disse vigtige Sager til Ende. Jeg maa meget beklage, at det fjerde Led i den Samling af Lovforslag, jeg har henvist til, nemlig Lovforslaget om Beskatning af Brændevinsbrænding, ikke er naaet ud over Folketinget i denne Samling, og jeg vil saaledes være henvist til at fremsætte dette Lovforslag paa ny i Folketinget i samme Stikkelse, hvort det blev fremsat i denne Samling.

Om Ministeriets Stilling i øvrigt skal jeg kun udtale mig ganske kort. Jeg har nu været Minister i 3½ Aar og staar altsaa ikke som ubekendt over for det høje Tings Medlemmer. Jeg skal da kun sige, at det skal være Ministeriets Bestræbelse at undgaa at stille sig paa et ensidigt Standpunkt i Forhold til Rigsdagens Afdelinger, og at vi af al Magt ville stræbe, gennem ligelig Forhandling saavel med Folketinget som med Landstinget, efter bedste Evne at hve vort Bidrag til Lovarbejdets Fremme. — Det ærede Medlem for Njøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), der i Forgaars havde Ordet, udtalte sig med Hensyn til Ministeriets Stilling. Han sagde, at Ministeriet kunde være sikker paa ikke paa Forhaand at ville blive modtaget med Ubilje af dette Ting. Det er jo ikke meget, der herved er givet; men imidlertid — jeg siger Tak for Udtalelsen alligevel! Jeg skal navnlig pointere den Slutning, det ærede Medlem kom

med. Han sagde nemlig, at Folketingets Holdning og Muligheden for et frugtbart Samarbejde mellem Ministeriet og Tinget udelukkende vilde komme til at bero paa Ministeriets egen Holdning. Jeg erkender fuldt ud dette som en Selvfølge. Naar der imidlertid er Tale om Folketingets Holdning, forstaar jeg det saaledes, at dette Udtryk er enslydigt med Folketingets Handlinger. Jeg tillader mig da at forstaa det ærede Medlems Udtalelse om Ministeriet paa samme Maade, nemlig, at det ogsaa er Ministeriets Handlinger, der vilde være bestemmende for det høje Tings Holdning over for Ministeriet.

J. C. Christensen: Ved første Behandling af Finanslovsforslaget pleje vi jo at beskæftige os dels med Forslagets saglige Side og dels med den politiske Situation. Jeg tror ikke, der er megen Grund til at dvæle ved dette Forslags saglige Side ved denne Behandling, thi samtlige de Poster, der findes paa dette Finanslovsforslag, ere meget vel kendte af det høje Ting, saa kendte som de kunne være, naar vi med Arbejdet paa dem have beskæftiget os i ca. 8 Maanedes neder. Jeg skal da heller ikke komme vidtloftig ind paa Lovforslagets Indhold og skal egentlig nærmest dvæle ved, hvad der ikke er paa Finansloven, naar Talen er om dens saglige Side. Ogsaa af den Grund er der ingen stor Fristelse til at gaa ind paa Finanslovsforslagets saglige Indhold, at sikkert alle Parter i denne Sal længes efter Enden paa vort Arbejde herinde. Jeg gaar nemlig ud fra, at vi have en Følelse af, at det var rart en Gang at faa Ende paa denne Finanslovbehandling og paa Rigsdagssamlingen for i Aar.

Det her foreliggende Lovforslag grunder sig egentlig paa Retrettens Princip. Det er jo en Ting, man maa finde sig i, naar alle andre Midler ere prøvede, og jeg kan sige, at i Aar ere vist alle Midler prøvede, endogsaa de næsten utænkkelige. Vi have baade ved Forhandling her i Salen og ved Forhandling gennem Udvalget, ja, endogsaa ved andre Forhandlinger prøvet at skaffe en Finanslov til Veje, men det er ikke lykkedes. Naar jeg siger: endogsaa ved andre Forhandlinger, sigter jeg derved til de Forhandlinger, som det blev nødvendigt for os at føre direkte med Ministeriet, da Landstingets Medlemmer i Hælsesubalget henviste os dertil. Det er dog ikke lykkedes at skaffe en Finanslov til Veje. Jeg tror derfor, man kan sige, at alle Veje ere prøvede, og da er det naturligt, at man ender, som her er foreslaet, med at anerkende Tingenes Stilling over for hinanden, saaledes at man nøjes